

ŠIS VARENAIS KAREIVIS, JOZUA

¹ Jozua... Iepriekšējā vakarā par Dāvidu, vareno kareivi, viņa pozīciju Kristū un ko viņš ar to darīja, bet šovakar Jozua... Un rītvakar, ja Dieva griba, mēs izskatīsim vēl vienu lielu varoni jeb kādu, par kura dzīvi mēs parunāsim.

Bet tagad, tā kā šeit nav pārāk daudzi un vairums no viņiem ir pieņēmuši savu dziedināšanu un pārējo, es veltu daudz laika, lai atnestu Vārdu, lai cilvēkus iedrošinātu un pozicionāli izvietotu. Es jūtu Svētā Gara vadību darīt šādi (saprotat?), lai ļautu cilvēkiem, tiem, kuri ir šeit... Es...es pateikšu šādi: cik daudz kristiešu ir šeit šovakar, paceliet savas rokas? Lai... Kristieši, vienalga pie kādas draudzes jūs piederat... Apmēram deviņdesmit deviņi procenti, iespējams, deviņdesmit deviņi un deviņas desmitdaļas procenta (redzat?) ir kristieši. Iespējams, ka šovakar šeit varbūt būs astoņi vai desmit cilvēki, kuri nav kristieši. Saprotat?

Nu, un tas... Kas ir jāizdara tiem cilvēkiem? Lūk, ir vajadzīgs, lai viņi uzzina savu pozīciju (saprotat?), to, kas viņi ir un kā tikt galā ar to ļauno. Turklāt šovakar tur Čikāgā ir tūkstošiem to, kuri nav kristieši. Tāpēc jūs būsiet tie kareivji; jūs esat tie sludinātāji.

² Viens cilvēks, kā es jums stāstīju... Es to nemaz nepabeidzu, par to nelielo zīmīti, kuru man kāds uzrakstīja, par to kritiku (nevis šajā sanāksmē, lūk, citā tikšanās reizē), sacīja: "Godājamais Branham, es tev ļoti uzticējos kā Dieva vīram, līdz izdzirdēju, ka tu, būdams zem tava svaidījuma, saki, ka tu esi pravietis." Nu, sacīja: "Tu pateici to tikai tajā reizē." Nu, toreiz tas nebiju es, kas to sacīja; tas bija Viņš. Tāpēc strīdieties par to ar Viņu. Tas ir Viņš. Un turklāt, mans dārgais draugs, vai tu zini, kas ir pravietis, Jaunās Derības pravietis? Tas ir sludinātājs, pilnīgi pareizi. Pravietis ir sludinātājs. Vārds "pravietis" nozīmē "paredzēt jeb pateikt iepriekš", sludināt vai paredzēt. Un tā, ja jūs nevarat noticēt Bī...ko par to saka vārdnīca, tad, lūk, ko par to saka Bībele. Bībele saka: "Jēzus Kristus liecība ir pravietošanas Gars." Vai pareizi? Tāpēc jūs visi esat pravieši, lai liecinātu par Jēzu Kristu. Saprotat? Tas ir pravietošanas Gars, Jēzus Kristus liecība ir pravietošanas Gars.

³ Tāpēc tagad, lai Dievs mūs svētī, kad mēs lasīsim Viņa Vārdu. Es domāju, ka jūs jau esat atšķīruši Jozuas 3. nodaļu, varenais kareivis, kuru es šeit Rakstos vienmēr esmu apbrīnojis.

Un Tas KUNGS sacīja Jozuam: "Šodien Es sāksu tevi paaugstināt visa Israēla acīs, lai tie zina, ka Es būšu ar tevi, kā Es esmu bijis ar Mozu.

Un vēl, tur 6. nodaļā jeb 5. nodaļā Jozuas grāmatā, un 12. pants, mēs to izlasīsim:

Un ar šo nākamo dienu, kad viņi bija ēduši no tās zemes iegūtās ražas, viņiem izbeidzās manna; un turpmāk Israēla bērniem vairs nebija mannas, bet tie pārtika tanī gadā no Kānaānas zemes augļiem.

Un notika, kad Jozua bija pie Jērikas, ka viņš pacēla savas acis, un redzi, tur viņam pretī stāvēja kāds vīrs, kuram rokā bija atvēzts zobens: un Jozua gāja pie viņa un jautāja: "Vai tu esi mūsu cilvēks vai mūsu pretinieks?"

Bet tas sacīja: "Nē, bet es esmu...nācis kā Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks." Tad Jozua metās zemē uz sava vaiga un to pielūdza, un viņam sacīja: "Ko mans Kungs grib teikt Savam kalpam?"

Tad Tā Kunga karaspēka virspavēlnieks sacīja Jozuam: "Novelc savas kurpes no savām kājām, jo vieta, kur tu stāvi, ir svēta." Un Jozua tā arī darīja.

⁴ Un tā, vienkārši vēl reizi palūgšim. Tēvs, tie ir Tavi vārdi, un mēs lūdzam, lai tagad Tu paņem šos vārdus un paaugstini tos, noliec mūsu priekšā, lai mēs varētu saskatīt patieso šo vārdu un Tava kalpa Jozuas nozīmi. Un mēs lūdzam, lai Tu iestādi to sēklu katrā sirdī; lai Svētais Gars paņem šo Dieva Vārdu un ieliek to katrā sirdī. Un lai tas, savukārt, nes simtkārtīgus augļus. Jo mēs lūdzam to Kristus Vārdā. Āmen.

⁵ Un tā, šovakar mēs parunāsim par vareno kareivi Jozuu, kurš bija... Vienkārši Israēla bērni, vienkārši bija iznākuši no Ēģiptes un viņi atradās sava ceļojuma pēdējā posmā. Ir trīs šī ceļojuma posmi. Pirmkārt, kad viņi iznāca, pozicionāli, Ēģiptē, otrkārt, tuksnesī, treškārt, Palestīnā, apsolītajā zemē.

⁶ Lūk, daudzi cilvēki ir ievērojuši, ka tipoloģisti, kāds esmu arī es, saka, ka tas simbolizējot ieiešanu godībā pēc ceļošanas tuksnesī. Nu, varbūt šovakar šeit atrodas kāds, kurš to māca šādā veidā. Tas nav svarīgi, mans brāli vai māsa, lai kas tas arī nebūtu. Es varu kļūdīties savās teorijās par to, taču es nekad neesmu varējis pielīdzināt apsolīto zemi būšanai Debesīs, tāpēc ka apsolītajā zemē viņiem bija kari. Es esmu Tūkstošgadu Valstības piekritējs. Es ticu, ka būs Tūkstošgadu Valstība, tūkstoš gadu uz zemes, kad cilvēce būs atvesta atpakaļ pie Dieva tieši tā, kā tā aizgāja no Dieva. Un es ticu, ka apsolītā zeme simbolizē Tūkstošgadu Valstību, tūkstoš gadus Valstībā.

⁷ Ja pievērsīsiet uzmanību, tad uzreiz, kad viņi šķērsoja Jordānu, kas nozīmē atdalīšanos no ceļošanas pa šo pasauli uz citu zemi, viņi...manna, kas bija garīga lieta, beidzās, un viņi ēda kā agrāk. Viņi atkal ēda no tās zemes augļiem. Un Tūkstošgadu Valstībā... Redziet, šobrīd mēs ēdam garīgo mannu, taču reiz mēs atkal...tajā laikā mums nevajadzēs garīgo mannu, mēs atkal ēdīsim vīnogulāja un lauka augļus, graudus. Bībele saka, ka mēs celsim mājas un tajās dzīvosim, stādīsim vīnogulājus un ēdīsim to augļus. Kad mēs nonāksim Tūkstošgadu Valstībā, tajos tūkstošos atpūtas gados, tur no šīs pasaules būs aizvākti kari un nelaimes, un slimības, un nāve, mēs atgriezīsimies šurp, uz šo zemi, un būsīsim ar Kristu tūkstoti gadus, tieši šeit, pirms tam, kad aiziesīsim Godībā. Tā ir mācība no Rakstiem.

⁸ Lūk, paskatieties, cik brīnišķīgs ir šis prototips. Tā bija Ēģiptes līdzība, atrašanās Ēģiptē. Daudzi cilvēki tika atstāti Ēģiptē. Lūk, cik nu mēs zinām, Jāzeps tika iznests, viņa ķermenis. Taču Ēģiptē bija jābūt augšāmcelšanai, Ēģiptē, jo patriarhi, cik nu mēs zinām, ir apglabāti Ēģiptē. Daudzi ticīgie bija apglabāti Ēģiptē.

Un otrajā ceļojuma posmā tuksnesī daudzi nomira, un daudzi taisni cilvēki, Ārons, Mirjama, un daudzi no viņiem nomira tajā starpposmā, ceļojuma laikā, un tur būs augšāmcelšanās. Un turklāt būs augšāmcelšanās arī apsolītajā zemē.

Taču šīs trīs lietas ir prototipi, Lutera periods, taisnošana caur ticību, Lutera izveda cilvēkus no Ēģiptes, no ķiploku podiem, šīs pasaules gaļas; otrkārt, Džons Veslijs caur svēttapšanu; un treškārt, kristība ar Svēto Garu, kad viņi atkal ir brīvi.

⁹ Tagad paskatieties uz Jozuu, sākumā aicināts, Dieva izredzēts, kad viņš bija tuksnesī, kad viņš iznāca no Ēģiptes kopā ar israēliešiem... Un viņi būtu varējuši veikt to ceļojumu apmēram piecās dienās, šķērsojot tās nedaudzās četrdesmit vai piecdesmit jūdzes, tur uz apsolīto zemi. Un, kad viņi izgāja, viņus veda Dievs. Un viņi virzījās uz priekšu labi, līdz viņi sāka kurnēt un sūdzēties. Dievs apgādāja, tad viņi nonāca uz tiesas vietu, Kedeš-Barneai, un atteicās pieņemt Dieva programmu, un pagriezās atpakaļ, klejodami četrdesmit gadus, jo viņi nenoticēja Dievam. Viņi to nepieņēma.

Tik brīnišķīgs šodienas Draudzes prototips, tas kā...ka to pašu procedūru, Dievs vienkārši atkārtoti vēsturi citādākā veidā. Kā Draudze tika izsaukta, tagad atrodas savā ceļā, un nav varējusi aiziet un ieiet apsolījumā, bet ir noraidījusi. Lūk, mūsu priekšā ir brīnišķīga aina.

¹⁰ Un tā, kā Jozua, pirmkārt kā vadonis tuksnesī, kur bija tūkstošu tūkstoši cildenu vīru, izskatās, ka toreiz Jozua saprata, kas viņš bija, viņš bija Dieva izredzēts, lai ieņemtu to pozīciju. Un, kad viņš pārgāja pāri, bet Mozus nomira, tad Dievs viņu aicināja. Dievs viņu aicināja, deva viņam vīziju un pateica: “Un tā, kā Es biju ar Mozu, tā Es būšu ar tevi. Un neviens nenostāvēs tavā priekšā visas tavas dzīves dienas. Nebaidies un nezaudē drosmi, jo Tas Kungs tavš Dievs ir ar tevi, lai kur tu arī neietu.”

¹¹ Un pēc tam, kad vīzija beidzās, Jozua, būdams kareivis, Dieva izredzēts, Dieva izraudzīts... Lūk, kad viņš satikās ar to Ķēniņu jeb ar to vareno Vīru, kas stāvēja pie sienas blakus Jērikai, tad viņš tika ielikts savā pozīcijā; viņš bija kareivis. Un tad viņš ieraudzīja, kas bija tas patiešām redzamais. Kā jūs domājat, kas bija tas Vīrs, kurš stāvēja iepretim tai sienai? Lūk, Jozua, zinādams, ka viņam bija bijušas vīzijas, ka Tas Kungs bija uz viņu runājis, un viņš zināja, ka viņš ir Dieva kalps, un viņš nebaidījās. Taču, kad viņš aizgāja uz to zemi, viņš pārgāja otrā pusē, manna beidzās, un viņi sāk ēst zemes ražu kā senāk.

Un viendien, kad viņi gāja pa tuksnesi, kad viņš gāja no Jē...no Jordānas uz Jēriku, uz klinšainu, kalnainu, tuksnešainu, mežonīgu vietu; kad viņi tur gāja, viņš ieraudzīja kādu Vīru. Un tas Vīrs stāvēja un izvilka zobenu, vienkārši kāds Cilvēks, kas izskatījās pēc vīrieša. Un Jozua, iespējams, būdams galvenais kareivis, arī izvilka savu zobenu, gāja Viņam pretī, sacīja: “Kas Tu esi? Tu esi par mums vai arī Tu esi mūsu pretinieks?”

Tas Vīrs, es redzu, kā Viņš paceļ Savu zobenu augstu gaisā, saka: “Nē, Es esmu Tā Kunga...Israēla Dieva karaspēka Virspavēlnieks.

Karaspēka Virspavēlnieks, kas bija tas karaspēka Virspavēlnieks? Jozua noliecās, novilkā savas kurpes, metās zemē uz sava vaiga Viņa priekšā un sacīja: “Ko man darīt, Kungs?”

¹² Redziet, pēc tam, kad viņš bija...tad viņš ieņēma savu pozīciju. Viņam bija jākļūst par visvarenāko militāristu, kāds vien ir bijis uz zemes virsas. Vēl nekad nebija bijis tāda ģenerāļa kā Jozua, nevienā laikā, nevienā periodā, nekur neviens nav līdzinājies Jozuam. Vārds Jozua nāk no vārda “Jēzus”, kas nozīmē “Jēzus” jeb “Glābējs, atbrīvotājs”.

Un tā, kad viņš ieraudzīja to Cilvēku, kas tas bija? Tas bija Virspavēlnieks, citiem vārdiem sakot, Israēla karaspēka Vadītājs. Un tas Līderis nebija neviens cits kā Pats Kristus. Un kur Viņš bija redzams pirmoreiz? Uguns Stabā. Un tagad Uguns Stabs bija kļuvis par cilvēku. Es ceru, ka jūs saprotat, par ko es runāju. Viņš bija kļuvis par cilvēku!

Jozua, pats par sevi, bija redzējis tikai to, kas tas bija: to Uguns Stabu, kas bija vedis viņus kā Engēlis, šeit Viņš stāvēja un sauca Sevi par karaspēka Virspavēlnieku. Viņš bija Tas Nesaskatāmais. Un Viņš joprojām ir Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks, Tas Nesaskatāmais, Tas Neredzamais, Tas Visuvarenais, šeit šovakar tikpat reāls kā tad, kad Viņš stāvēja tur iepretim Jērikas mūriem, tas pats Kungs Jēzus: pārnestā līdzībā, protams. Viņš bija Melhisedeks, kas satika Ābrahāmu daudzus, daudzus simtus gadus pirms tā: nebija ne tēva, ne mātes, ne dienu sākuma, ne mūža gala, Melhisedehs.

¹³ Kas bija tas varenais Ķēniņš, kuram nebija ne dienu sākuma, ne mūža gala, bez izcelsmes, bez tēva, bez mātes? Lūk, lūdzu. Te nu Viņš ir. Viendien Viņš satika Ābrahāmu tur zem ozola. Un visas Viņa drēbes bija putekļos, un pateica, ka Viņš bija no nepazīst...svešas zemes un bija ceļā uz Sodomu un Gomoru.

Un Ābrahāms atpazīna, ka tas kaut kas bija, iegāja iekšā un sameklēja nobarotu teļu, un to nokāva, un iznesa ārā, un iedeva Viņam govš pienu, teļa gaļu, maizes plāceņus no ugunsкура. Un Viņš dzēra pienu, ēda gaļu un maizes plāceņus. Un, kad Ābrahāms pienesa upuri, tas Vīrs viņa

priekšā izgaisa. Ābrahāms sacīja: “Es esmu runājis ar Dievu aci pret aci.” Melhisedeks, neredzamais Vadītājs, ir tikpat reāls šeit šovakar, kāds Viņš bija toreiz! Viņš ir it visur, kur ir sapulcējušies Viņa ļaudis, jo tas ir Viņa garīgais ķermenis: Kristus! Ak, es ceru, ka jūs šovakar to sapratīsit un īsteni redzēsiet!

¹⁴ Skatieties. Ja mans gars būtu kā mana ēna, kas met ēnu no kaut kā materiāla, teiksim, ja mana ēna būtu tā, kas ir materiāls, gars. Un ķermenis...pārdabiskais, lūk, Kunga Jēzus ķermenis ir it kā īstā fiziskā Tā Kunga ķermeņa ēna. Un paskatieties, ja dziedināšanas, ja spēks, ja vīzijas, ja viss pārējais, kas Kristum bija Sevī, izgāja no Viņa ēnas, tad Kristus ir paralizēts! Viņa fiziskais ķermenis ir paralizēts, jo, ja Viņa fiziskais ķermenis kustās, Viņa ēna kustēsies līdz ar to. Un, ja mēs esam Kristū caur Svētā Gara kristību, tad tāpat, kā kustās Kristus ķermenis, tad tāpat tas kustēsies uz zemes, jo tā ir Viņa ķermeņa ēna. Āmen. Tas vienmēr ir bijis tēlainos simbolos, un tā ir arī šovakar, Kunga Jēzus Kristus ķermenis.

Lūk, Dieva iepriekšnolemtie, Dieva izsauktie, Dieva izredzētie, Dieva izvēlētie, Dieva izglābtie, Kristus ķermenī kristītie ar Svēto Garu, viņi tika atdalīti no šīs pasaules lietām un kļuva par šī ķermeņa locekļiem: dzīvi, gatavi, griboši. Mana ēna kustēsies ik reizi, kad kustēsies kāda mana ķermeņa daļa. Un Kristus Svētais Gars kustēsies tieši tā, kā kustēsies Kristus. Un, ja Kristus debesīs kādreiz panāks, lai Viņa fiziskais ķer...jeb Viņa garīgais ķermenis uz zemes kustās tā, kā Viņš vēlas, lai tas kustētos, tad pavērojiet, kas notiks!

Tas sāk atdzīvoties! Viņi to ir pārāk ilgi turējuši paralizētu, taču Svētais Gars atnes tajā dzīvību. Un tas sāk mosties un sāk kustēties, jo tas redz savu pozīciju!

¹⁵ Jozua, būdams līderis līdz ar Mozu... Pirmā reize, kad mēs par viņu izdzirdam, bija tad, kad viņš turēja augšā Mozus rokas.

Lūk, viņi ceļoja, brīnišķīga aina par izešanu no Ēģiptes haosa, no ķiploku podiem, no šīs pasaules, šķērsojot Sarkano jūru, atstājot visu aiz muguras, nošķiroties no visām robežām, kā mēs to saucam šodien, izešana, lai dotos ceļā uz svešu zemi starp svešiem cilvēkiem, kalpojot Tam Kungam. Kāda līdzība par atgriešanos no grēkiem, Ēģiptes atstāšanu, smilšainu, neauglīgu zemi, lai klaiņotu tuksnesī svešu cilvēku vidū, taču ar apsolījumu, ka Dievs tevi izvedīs tam cauri.

Dieva apsolījums šovakar... Kad jūs izejat no šīs pasaules, jūs nošķiroties no visiem jūsu pasaulīgajiem kompanjoniem, no visiem tiem tusiņiem, uz kuriem staigājāt, pasaulīgām izpriecām, dzeršanas, smēķēšanas, azartspēlēm, visas šīs lietas ir atdalītas. Un jūs ejat svešu cilvēku vidū, kurus jūs pirms tam nepazināt, kas saka “āmen” un ir piepildīti ar Garu, visam tic, uz visu cer, gaidot Tā Kunga Atnākšanu, apliecina sevi kā svešiniekus un piemānotājus, negrib neko no šīs pasaules, atkrīt no šīs pasaules lietām. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

Ēģipte, Israēla bērni atstāja lielīgos Ēģiptes ārstus, lai būtu kopā ar to vareno Ārstu. Viņi atstāja ēģiptiešu ķiploku podus, lai ēstu eņģeļu barību. Viņi atstāja duļķ...duļķainos Ēģiptes ūdeņus, lai dzertu no garīgās Klints. Āmen. Vai jūs to saprotat? Savā ceļojumā viņi nošķīrās no Ēģiptes, viņi to atstāja.

¹⁶ Un, kad viņi iznāca caur ūdeni, viņi tika kristīti uz Mozu un Dievu. Kad viņi pārgāja pāri Sarkanajai jūrai, viņiem bija neliels prieka brīdis. Mirjama tik ļoti sapriecājās, ka viņa sagraβα tamburīnu un sāka to rībināt, un dejot. Un arī Israēla meitas sapriecājās, runājot mūsdienu valodā. Un viņas sāka rībināt tamburīnus un dejot. Kāpēc viņas dejoja? Kāpēc viņas bija tā sapriecājušās? Tāpēc ka viņi paskatījās un redzēja, ka visi tie ēģiptieši, kuri reiz bija likuši viņiem visu to darīt, bija miruši Sarkanajā jūrā, lai vairs nekad viņus neapgrūtinātu.

Es saku tev, Mirjama, nav brīnums, ka šovakar tev ir tāda neliela, jocīga sajūta, kad tu redzi

tās vecās lietas, kas reiz lika tev iet uz kāršu tusiņiem un šīs pasaules sanākšanām, ka tas viss ir miris! Tu vairs to visu negribi! Un tu izgāji cauri Sarkanajai jūrai, asins šūniņas tevi visu apsmidzināja, vakcinēja tevi (āmen), tai pat laikā tu esi atūdeņots. Āmen. Tā tas ir. Visa pasaule aizvākta prom, apsmidzināja tevi ar DT, DDT insekticīdu, man šķiet, to sauc šādi. Tas aizvāc visus kukaiņus. Un, kad tu izej cauri Dieva DDT, tas aizvāc visu pasauli, nogalina visus to parazītus, kas tur atrodas.

Tieši tas šodien notiek ar draudzi: viņi negrib, lai viņus šādi apsmidzina. Jums gribas dažas lietiņas vilkt sev līdzī. Nošķirieties no tā; lai tas aiziet! Ejiet cauri apsmidzināšanai, pa grūto ceļu. Nošķirieties, tas nosmacēs visu, kas ir jums apkārt. Āmen.

¹⁷ Un tā, viņi izgāja cauri Sarkanajai jūrai. Pēc tam, kad viņi ieraudzīja, ka viņi patiešām ir izgājuši tai cauri, izejot cauri šim DDT tur aizmugurē, kad viņi no tā izgāja, mēs ieraudzījām, ka tie parazīti... (Es ceru, ka tas tā pamatīgi izdedzina) ...ka tie parazīti, mēģinādami izdarīt to pašu, noslīka.

Un tie cilvēki, kuri mēģina atdarināt kristietību, dzīvodami kā šī pasaule, skraidīdami pa visādām vietām, kur viņiem nevajadzētu būt, pieder pie draudzes un sauc sevi par kristiešiem, Dievs izsmidzina uz viņiem Savu DDT, atdalot Savus ļaudis, izsaucot, piepildot ar Svēto Garu, nošķirot viņus!

Ziniet, pasaule grib atdal...pasaule grib samaisījumu. Dievs pateica: "Atdaliet Man Pāvilu un Barnabu." Dievs grib atdalīšanos. Atdalieties no šīs pasaules lietām, tad Kristus jūs pieņems.

¹⁸ Paskatieties. Lūk, viņi iznāca un viņi bija ceļā. Mozus sajūtās patiešām labi, un pār viņu nonāca Gars, un viņš piecēlās un nodziedāja dziesmu Garā, kā Dievs bija gāzis faraonu un viņa jātniekus, un viņa kaujas ratus. Tad viņi bija gatavi ceļošanai.

Tieši tā ir ar Draudzi, kad tu reiz esi izgājis caur Jēzus Kristus Asinīm, attīrīts no visas netaisnības, tad tu esi gatavs ceļošanai. Tad tu esi uz sava ceļa, turpini ceļot.

Viņi devās tālāk un tālāk, līdzība par Draudzi. Taču tad, salīdzinot to ar Luterāņu periodu, tad viņi nonāca līdz vienai vietai (viņiem vēl nebija pilnais Evaņģēlijs), un viņi nonāca līdz Kadeš-Barneai. Lūk, Kadeš-Barneai bija vieta, kur bija liels avots un daudzi nelieli avotiņi visapkārt, toreizējā pasaules tiesas vieta, brīnišķīga līdzība par tiesu. Patiešām, tiesa sākas no Dieva nama. Un tur viņi apmetās.

¹⁹ Un tā, Dievs pateica Jozuam...tas ir, pateica Mozum: "Tagad izej ārā un paskaties apkārt, un paņem pa vīram no katras cilts, un aizsūti viņus uz apsolīto zemi," tikai dažas dienas pēc tam, kad viņi bija aizgājuši no Ēģiptes. "Aizsūti viņus tagad uz turieni izlūkot to zemi. Un pēc tam atgriezties un atskaitīties."

Un, kad viņi šķērsoja Jordānas upīti, iegāja apsolītajā zemē, sāka skatīties apkārt, lai ieraudzītu, vai tā bija nabadzīga vai ražīga, vai tur bija vīnogas, vai tur bija citi augļi. Kad viņi atgriezās, viņi uzrāpās un nogrieza vīnogu ķekaru, kuru vajadzēja nest diviem vīriem. Kāds gan tas bija ķekars! Es domāju, ja jau zeme, uz kuras ir lāsts, izaudzē kaut ko tamlīdzīgu, tad ko gan tā izaudzēs, kad lāsta uz tās vairs nebūs?

²⁰ Un tā, viņi atgriezās, taču, kad viņi apskatīja zemi un ieraudzīja visus tos filistiešus un amoriešus, un hīviešus, un feriziešus, un visus tos puīšus, ar mūriem apjotus, sēžam savā lielajā karaļvalstī un tā tālāk, viņiem sāka trīcēt papēži. Viņi atgriezās un sacīja: "Ak!" Kad viņi sasauca padomi, izveda visus Israēla bērņus, tā šeit ir brīnišķīga līdzība. Viņi piecēlās un sacīja: "Zeme ir skaista. Tā ir brīnišķīga. Būtu labi, ja arī mums būtu tāda garīgā atmoda. Taču mēs gluži vienkārši

nevaram to izdarīt. Tas arī viss.” Sacīja: “Ak, mēs viņiem esam tikai medījums.” Sacīja: “Vai,” sacīja, “nu, viņi ir daudz lielāki! Viņi taču ir milži un tā tālāk. Un viņiem apkārt ir mūri. Un mums nav iespējams viņus iekarot. Ak, kāpēc jūs izvedāt mūs no mūsu baznīcām uz tādu zemi?”

²¹ Es gribu pievērst jūsu uzmanību... Tieši tad man tas iešāvās prātā. Kad Mozus aizsūtīja tos desmit izlūkus, bija vīnogu ražas novākšanas laiks: precīzs Vasarsvētku dienas prototips, pirmie augļi. Vasarsvētku diena bija pirmās ražas novākšana. Un, kad viņi atradās Kadeš-Barneai, tiesas vietā, tad bija jātieks noteiktam, vai viņi varēs iet tālāk un saņemt Svēto Garu vai nē, apsolītajā zemē, kura viņiem bija apsolīta. Jūs sacīst: “Vai tas ir apsolījums?” Jā, Pēteris sacīja: “Nožēlojiet grēkus, lai ikviens kristās Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, tiem, kas ir tālu, pat Čikāgā, visiem, kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.”

Mums šodien ir pārāk daudz cilvēku, kas saka: “Tas ir pārāk grūti, mēs nevaram to izdarīt.” Mēs varam!

Ražas laiks. Lūk, kāpēc viņi paņēma to lielo vīnogu ķekaru un atnesa to, pierādījumam. Es redzu Jozuu un Kālebu ar to uz saviem pleciem, viņi tur soļo, vienkārši dzied gaviļu dziesmu. Protams, viņiem bija pierādījums. Viņi varēja pierādīt, ka tā bija laba zeme. Viņi to atnesa un iedeva visiem Israēla bērniem pa vīnogai, ja vien viņi to gribēja, no viena ķekara. Tikai paskatieties, kāds viņiem bija vīnogu saišķis!

²² Un tā, Jozua un Kālebs, kad viņi izdzirdēja visu to kurnēšanu, cilvēkus runājam: “Ak, to nav iespējams izdarīt, to nav iespējams izdarīt,” Kālebs ieskrēja cilvēku vidū un viņus mierināja, sacīdams: “Jā, tas ir iespējams!”

Jozua stāvēja līdz ar viņu un sacīja: “Protams, tas ir iespējams. Dievs mums to dod.” Āmen. Man tas patīk! Jā, ser. Kas tas bija? Viņi bija pozicionāli dzimuši Kristū. Viņiem bija Vārda zināšanas, un Vārds tika izpausts. Atcerieties, visiem tiem izraēliešiem bija sludināts Dieva Vārds. Taču Tas bija iedarbojies tikai uz Jozuu un Kālebu, lai saprastu, kas tas viss īsti ir.

Viņi sacīja: “Ak, mēs nevaram to izdarīt.” Un tad cilvēki sāka raudāt un sāka sūdzēties: “Ak, kāpēc jūs izvedāt mūs? Labāk mēs būtu miruši. Tagad mūsu bērni tiks nogalināti un tā tālāk. Un mēs turp iesim, un vienīgais, kas notiks, mēs tiksim nokauti tur kopā ar viņiem. Tas arī ir viss, kas notiks.”

Tieši to pašu viņi saka šodien: “Ak, mēs nevaram pieņemt šo te pilnā Evaņģēlija vēstījumu, mēs nevaram pieņemt Dievišķo dziedināšanu.” Varenas, lielas iestādes un viss kas tāds, lai tikai kāds no viņu locekļiem notic Dievišķajai dziedināšanai un tiek dziedināts, viņi izmetīs tos ārā. Neko man nesakiet, es...es zinu.

²³ Es zinu iestādi, ne pārāk tālu no šejienes, viņi palīdzēja kādai atraitnei. Viņa bija misionāre starp ebrejiem. Un tai sievietei bija meita. Un meita gulēja slimnīcā tuvu nāvei, bez samaņas, urēmiskā saindēšanās pēc viņas bērniņa piedzimšanas. Viņa apprecēja katoļu puisi. Un tas...tas puisis noticēja Tam Kungam. Un viņa bērniņš, viens no viņa pirmajiem bērniņiem tika dziedināts. Un bija tā, ka es tajā laikā nebiju pilsētā. Kad es atgriezos, viņi pajautāja, vai es aiziešu palūgt par to sievieti. Nu, es devos turp, tur stāvēja priesteris. Vīramāte atveda turp priesteri, lai tas būtu tur. Un tā nu viņi strīdējās: viens no viņiem protestants, otrs katolis, un viens ar otru strīdējās. Un viens no viņiem pateica: “Labi...” Vīramāte, kurai bija tas priesteris, pateica: “Lūk, tas ir mans mazdēls, un es kā vecmamma negribu, lai viņš iet uz elli.” Sacīja: “Es gribu, lai priesteris iet un svaida viņu nomiršanai.”

²⁴ Nu, aptuveni tajā brīdī uzrados es, un tur bija arī ārsts. Un es grasījos svaidīt viņu dzīvībai,

bet viņš grasījās svaidīt viņu nāvei, bet ārsts, kas tur stāvēja, manuprāt, bija gatavs izmest ārā mūs abus. Lūk, kāda aina! Un es sacīju: “Nu, ja viņš ies un svaidīs viņu miršanai, tad kāda jēga man iet svaidīt viņu dzīvībai? Mēs šeit visus samulsināsim.”

“Nu,” viņš sacīja, “vecmamma...abas vecmammās par to strīdas.”

Un es sacīju: “Labi, lai... Jums būtu jāatļauj tēvam pieņemt lēmumu.” Un tēvs sacīja: “Nu...” Viņš bija bijis katolis. Viņš sacīja: “Paklausieties. Cienījamais Branhams aizlūdza par manu bērniņu.” Un sacīja: “Es ticu, ja viņš aizies un palūgs par šo... Es saku, ļaujiet viņam iet.”

Tāpēc visi viņi atkāpās. Ārsts nodeva istabu manā rīcībā. Tas puisis nāca man līdzī. Sieviete bija bezsamaņā. Es noņemtu ceļos, lai palūgtu. Kamēr es tur stāvēju lūdzoties, vienkārši pazemībā, kā lūgtos par vēl kādu, puisis...kāds piekļāvēja pie durvīm, un viņš piegāja pie durvīm, lai izietu ārā, lai parunātu ar viņiem; tur bija atnācis vēl kāds. Un cits ārsts, viņi gribēja novadīt kaut kādu konsultāciju vai vēl kaut ko. Viņi bija atstājuši viņu nomirt, tāpēc viņi grasījās kaut ko darīt. Tas puisis bija izgājis.

²⁵ Es lūdzos aptuveni desmit minūtes. Es piecēlos un sacīju: “Kungs, neļauj šai nabaga mammiņai nomirt.” Nu, es piecēlos no...no grīdas, kur es par viņu lūdzos. Un es piecēlos un es it kā izslaucīju acis (es biju nedaudz raudājis), sāku skatīties apkārt un paskatījos, un ieraudzīju to sievieti mājās, pieskatām savu bērniņu, darot: “Š-š-š,” lūk, šādi. Un viņa lika apkārt mantas, lūk šādi, un gatavoja pusdienas. Es kādu brītiņu skatījos uz viņu. Ak, kāda sajūta!

Vīzija aizgāja. Es iznācu pa durvīm teju vai smaidīdams, rokās turēdams mēteli. Tur stāvēja tēvs un viņi visi, tas ir, priesteris un ārsts, viņi visi stāvēja ārpusē. Un es iznācu, vīrs sacīja: “Cienījamais Branham,” sacīja, “vai ir kādi jaunumi?”

Es sacīju: “Jā, ser. Man priekš tevis ir dažas labas ziņas. TĀ SAKA TAS KUNGS: jūsu sieva dosies mājās vesela.” Es sacīju: “Lūk, tagad viņai paliks sliktāk,” es sacīju, “līdz rītausmai tas beigsies. Viņi uzliks viņai elpināšanas aparātu, jo viņai būs tik slikti.” Un es sacīju: “Pēc tam viņa no tā izies. Un rītvakar aptuveni šajā laikā tava sieva būs mājās, TĀ SAKA TAS KUNGS.”

²⁶ Un cilvēki sāka...viņš sāka priecāties. Bet priesteris kratīja galvu un skatījās uz ārstu, ārsts skatījās un kratīja galvu, un devās lejup, it kā viņš būtu sajucis prātā. Tā es skatījos uz viņiem, līdz viņi pagāja garām. Un tā puisa tēvs pienāca un sacīja: “Paklausies, dēls, vai tad mums tādu blēņu nepietiek?”

Viņš sacīja: “Paklausies, tēti,” sacīja, “es aiznesu savu mazuli pie...savu pirmo mazuli (un tu zini, ka tā ir patiesība) pie brāļa Branhama, un viņš lūdza par to vismaz četras vai piecas reizes. Es viņu nesu turp, un viņš tā arī netika dziedināts.” Viņam bija kroplās pēdas. Un sacīja: “Viendien es biju tur kopā ar vēl kādu, un, sēžot istabā, brālis Branhams pateica, ka divdesmit četru stundu laikā mana mazuļa pēdiņas iztaisnosies.” Sacīja: “Nākamajā rītā sieva un es vienlaicīgi pielēcām kājās un pieskrējām pie šūpuļa,” un sacīja, “abas pēdas bija tik normālas, cik vien var būt.” Un sacīja: “Ja brālis Branhams saka 'TĀ SAKA TAS KUNGS', ka mana sieva dosies mājās divdesmit četru stundu laikā, uz redzēšanos, es braucu mājās, lai sakārtotu namu, lai varētu atvest viņu mājās.” Tā tas ir. Un viņš devās prom, sakārtoja namu; pēc divdesmit četrām stundām viņa bija mājās, kopš tā laika vienmēr ir bijusi. Tas notika pirms diviem gadiem.

²⁷ Un tā sieviete, vecmamma... Nu, tā bija tā bērniņa vecmamma, meitenes mamma, viņa pastāstīja, ka tajā iestādē, kura ik mēnesi sūtīja viņai tik daudz naudas, lai atbalstītu ebreju ļaudis, kad viņa pieņēma Dievišķo dziedināšanu, tad ieraudzīja, ka viņi pārtrauca viņai palīdzēt un pateica: “Mēs...mēs neignorējam brāli Branhamu; mums nav nekas pret to cilvēku, taču mēs nevaram iepīt mūsu programmā Dievišķo dziedināšanu.”

Nu, tādā gadījumā jūs esat ārpus Dieva programmas, ja...?... Labāk es būšu fanātiķis šīs pasaules acīs, bet taisns Dieva priekšā, nekā būšu jebkas, ko vien es zinu. Jā, ser! Tā tas ir! Kad Dievs pierāda Savus darbus un darbības, apstiprinot tās ar zīmēm un brīnumiem... Viņš vienmēr to ir darījis, un Viņš vienmēr to darīs. Kamēr vien ir šī pasaule, vienmēr šeit būs pārdabiskais Dievs, lai to visu kontrolētu. Un Viņam vienmēr būs kāds, kuru Viņš varēs paņemt Savās rokās.

²⁸ Šodien Viņam ir Draudze, kas ir izveidota it visur pasaulē. Viņam vēl daudz kas no tās ir jāizgludina. Es nevaru to izgludināt, un es nevarētu to izgludināt. Es nezinu, kā to visu izgludināt, neviens cilvēks nevar. Taču tā ir Dieva darīšana to izdarīt. Viņš par to parūpēsies. Tas nav cilvēka rokās to izdarīt. Nav nozīmes, cik daudzas cilvēciskas programmas mēs ieviesīsim, ikviena no tām izgāzīsies tikpat pārlicinoši, kā jūs tās ieviešat. Taču Dievs pats ievieš Savu programmu! Un Viņa programma ir Jēzus Kristus. Cik nu es zinu, tas ir būt kristītam Kristū un Svētā Gara vadītam, brīvam no nosodījuma.

²⁹ Jozua, kad viņš ieraudzīja, ka Dievs var atvērt Sarkano jūru, sacīja: “Man tas visu saliek pa plauktiņiem. Dievs atvēra Sarkano jūru.” Pirms viņi atstāja Ēģipti, Tas Kungs liela Uguns Staba veidolā, kurš virpuļoja virs Mozus, kad viņi tur stāvēja, Viņš sacīja: “Es sūtīšu Savu eņģeli jums pa priekšu, lai sargātu jūs ceļā un aizvestu jūs uz to vietu, ko Es esmu sagatavojis. Piesargieties no Viņa, neprovocējiet Viņu, jo Viņā ir Mans Vārds.”

Vai jūs to redzat? Protams, tas bija Kristus, tas Svaidītais! “Mans Vārds ir Viņā.” Jozua tur redzēja Viņu kā Cilvēku ar izvilkto zobenu. Un šodien mēs redzam Viņu kā grēku...upuri par grēku, un tad augšāmceltu, Imanuēlu, sēžam augšā pie Viņa majestātes labās rokas, veicot aizbildniecību un īstenojot visu, ko mēs apliecinām, ka Viņš to ir izdarījis mūsu dēļ! Aleluja!

³⁰ Es zinu, ka tas skan smagi un izskatās pēc fanātisma, taču vairums cilvēku tik ļoti baidās no fanātisma, ka palaiž garām to īsto. Vai jūs vienmēr saprotat, ka putnubiedēkļus izliek apkārt labai ābelei? Nav daudz putnubiedēkļu... Putnubiedēklis ir vajadzīgs tieši tāpēc, lai atbaidītu jūs no kaut kā īsta. Ejiet vien tiem garām! Tur aiz tiem ir īsts, neviltots Svētais Gars, ar Svēto Garu piepildīti ticīgie. Zīmes un brīnumi, un pārdabiskā Dieva pierādījumi, Ķēniņš noietnē, lūk, kur bija atšķirība starp Israēlu un Moābu. Lūk, kur bija tā atšķirība.

Lūk, kur bija tā atšķirība starp Kainu un Ābelu. Kains bija labs cilvēks, tāds pats bija Ābels. Kains bija cilvēks, kas ticēja Dievam, tāds pats bija Ābels. Taču Ābelam bija garīga atklāsme, tāpēc viņš zināja, ka tās bija asinis, nevis augļi. Un viņš pienesā Dievam labāku upuri nekā Kains, un Dievs to pieņēma.

³¹ Paskatieties šurp. Lūk, nāk Moābs, tik fundamentāls, cik vien var būt, brāli. Viņam bija katra fundamentālā mācība, par kuru māca Raksti. Un viņš uzbūvēja savus septiņus altārus, septiņus upurus, septiņus vēršus, septiņus aunus, tieši tādus pašus upurus, kādi bija tur lejā Israēlam: septiņi altāri, septiņi vērši, septiņi auni, tas pārnestā nozīmē stāstīja par Kunga Jēzus atnākšanu, tas šeit bija tikpat fundamentāli kā tur pie viņiem.

Nu, ja Dievs tik vien kā gaida, lai tu būtu fundamentālists, tad Viņš nebūtu varējis nosodīt Moābu un pieņemt Israēlu. Tas būtu bijis netaisni. Kains bija tik pat fundamentāls kā Ābels. Viņš bija ticīgais, uzbūvēja baznīcu un pielūdza, pienesā upuri, zemojās Dieva priekšā. Ja tik vien ir vajadzīgs, kā būt ticīgam...

Tu sacīsi: “Nu, es esmu ticīgs.” Nu, ja Dievs nav iedevis tev Svēto Garu, tad tu vēl neesi ticīgs. Tā tas ir. Jo Dievam ir pienākums iedot tev Svēto Garu.

Kad Viņš pateica: “Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties Jēzus Kristus Vārdā, lai saņemtu grēku piedošanu, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu,” tad Dieva pienākums ir to izdarīt. Kam tad

tas ir domāts? Apustuļiem? Nē, ser. Pēteris pateica: “Tas ir jums un jūsu bērniem un tiem, kas ir tālu, ko vien Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.” Nav svarīgi, cik tālu tas ir, tas ir katram ticīgajam. Ak, teologi smērē tam virsū tepi, taču tam nav nekādas nozīmes, šobrīd tas dzen asnus it visur. Āmen. Es esmu tik laimīgs Kunga Jēzus un Viņa ļaužu dēļ!

Ko es mēģinu darīt? Mēģinu piedabūt jūs ieraudzīt, kas...kas...kur jūs atrodaties. Ja vien jūsu...jūsu acis atvērtos, vienkārši paskatītos tur, kur jūs stāvat, nu, jūsu slimība izkustu kā sniega bumba uz karstas plīts vasaras laikā, slimības un tā tālāk, jo Kristus to apsolīja. Tas ir Viņa apsolījums.

³² Un tā, paskatieties, kad tas eņģelis virpuļoja virs viņiem kā Uguns Staba zīme. Tas bija naktī. Dienā tas izskatījās kā balts mākonis, kas riņķoja virs viņiem. Un, kad viņi atradās zem tā, Viņš pateica: “Lūk, Es sūtu to jums pa priekšu.” Viņš sacīja: “Lūk, Es esmu devis jums Palestīnu. Tas viss ir jūsu, vienkārši ejiet un pārņemiet to. Tas ir viss, kas jums ir jāizdara.”

Nu, lūk, viņi devās ceļā, Dievs viņus svētīja un deva viņiem varen lielu prieku un varen lielas atmodas, un tā tālāk, kad viņi gāja. Un viņi atnāca tieši uz to vietu, bet, ieraugot, ka tas viss bija sagrābts, ka it visur ir liela pretestība, viņi bija nobijušies. Dievs sacīja: “Cik ilgi Es ar jums mocīšos?” Viņš sacīja: “Mozu, paej malā, un Es viņus visus nonāvēšu. Pēc tam, kad Es paveicu tos...”

Vai tad tieši tāda šodien nav situācija vasarsvētku draudzē? Sacīja: “Cik daudzus brīnumus Es izdarīju viņu priekšā un parādīju neticīgo priekšā, ka Es esmu viņus aicinājis. Un Es darīju tos brīnumus, bet viņi tomēr Man netic.” Kāds...kāds pārmetums Draudzei! “Es tik daudz ko esmu darījis, Es esmu dziedinājis slimos, kroplos, aklos; Es esmu augšāmcēlis mirušos; Es esmu darījis brīnumus; Es esmu darījis to it visur šai valstī, bet tomēr viņi Man netic. Es dodu viņiem Svēto Garu, iведу viņus derībā.” Vai Viņš izdarīja to Israēlam? Protams, taisni cauri Sarkanajai jūrai, kristība, kad iznāca no tās, Viņš iedeva viņiem prieku, laimi, darīja brīnumus un baroja viņus. Viņi joprojām neticēja. Bet Viņš sacīja: “Tikai nelielu gabaliņu uz priekšu ir vēl kaut kas.”

“Ak, mūs apmierina piederēšana draudzei. Kamēr vien mēs ejam uz draudzi, manuprāt, viss ir kārtībā.”

³³ Lūk, atgriežas Jozua un Kālebs un saka: “Tā zeme ir īsta! Lūk, pierādījums.” Slava Dievam! “Lūk, ir pierādījums, ka Dieva apsolījums ir īsts. Mums šeit ir pierādījums, lai to apstiprinātu.”

Viņi sacīja: “Nu,” tie citi sacīja, “jūs nespēsiet to izdarīt. Jūs nespēsiet to izdarīt. Jūs tajā visā iejaucat pārāk daudz fanātisma. Mēs vienkārši nevaram tur... Ja jūs to darīsiet, tad mēs vienkārši atdalīsim visus no mūsu sanāksmes. Lūk, ko mēs darīsim...”

Ak, vai tad šodien tas nav tas pats vecais vīns? Tā tas ir. “Ak, tas nekad nedarbosies; tas nu ir droši, jūs nevarat likt tam darboties.” Nē, mēs nevaram likt tam darboties, taču Viņš, Kurš pateica, ka tas darbosies, ir spējīgs to iedarbināt. Ja Viņam izdodas pietiekami pārņemt cilvēkus Savā kontrolē, lai tie ir tik ļoti pakļāvušies Viņam, ka Viņš var to izdarīt, es teikšu, ka Dievs to izdarīs. Mums šodien ir pierādījums, ka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir augšāmcelts no miroņiem un ir tas pats šodien, vakar un mūžos. Un mēs virzāmies Tūkstošgadu Valstības virzienā. Aleluja! Kā es slavēju Viņu! Vienā no šīm dienām mēs aiziesim! Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks nāk. Kungs Jēzus Kristus mūs aizvedīs!

³⁴ Jozua, glābējs... Mozus, baznīcas organizācijas prototips, kas atnesa likumu un tā tālāk, cieta neveiksmi. Nu, kā tad viņš cieta neveiksmi? Pagodinādams sevi Dieva vietā. Vai pareizi? Tieši tāpat draudze šodien, cenšoties ieraudzīt, kurš var uzcelt lielāku baznīcu, kurš var dabūt draudzē vislabāk apģērbto pūli, kurš var dabūt pilsētas mēru un visas slavenības. Lūk kāda ir šodienas programma, kā

sacīja baptisti: “Par miljonu vairāk 54. gadā.” Man ir vienalga, ka par miljonu vairāk. Kā? Tieši tā. Par miljonu vairāk pievienosanos? Jūs vēl neko neesat dabūjuši. Es dotu priekšroku vienam ar Svēto Garu piepildītam un piepildītam ar Dieva spēku, nekā tūkstoš reiz tūkstošus pievienojušos draudzei! Labāk, lai ir viens dzīvais ar Dievu, kurš ticēs.

Ne jau tas, cik daudzus mēs varam pievienot draudzei; bet tas, cik daudzus mēs varam dabūt Jēzū Kristū, lai viņi ticētu un pakļautos, atrastu savu pozīciju un stāvētu kā tā Gadsimtu Klīns savā pienākumu postenī, un būtu gatavi. Ak, es ceru, ka šovakar Dievs katru šeit izvietos, un vienkārši ļaus jums zināt, ko darīt šajā varenajā krīzē. Mēs esam Kadeš-Barneai! Mēs būtu...

³⁵ Skatieties. Un iemesls, kāpēc viņi to noraidīja... Viņi ceļoja papildus četrdesmit gadus tuksnesī, jo viņi to noraidīja. Kas liek šīm lietām... Es ticu, ka Kristus atnākšana... Tas man ir uz sirds, es varētu to pateikt. Kristus atnākšana ir aizkavējusies, ir aizkavējusies. Jūs sacīst: “Sludinātāj, par ko tu runā?” No Bībeles! “Kā bija Noas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.”

Noas dienās Dievs pacietīgi gaidīja, negribēdams, lai kāds aiziet bojā. Dievs ir pacietīgs. Viņa atnākšana ir aizkavējusies. Mēs ieietu Tūkstošgadu Valstībā pirms četrdesmit gadiem, ja cilvēki būtu pakļāvušies Dievam. Taču tā vietā viņi atkāpās un organizējās un sevi sasēja (pat pentakosti un visi tie pārējie) vecajā sistēmā: “Mums būs draudze, mēs pievienosimies draudzei. Un mēs redzēsīm, vai varam iegūt vairāk locekļu, nekā ir tiem.” Un viens no tās grupas piecēlās un pateica: “Ziniet, es ticu, ka Jēzus nenāks uz balta zirga; Viņš atnāks uz balta mākoņa.” Viņš dodas uz turieni un uztaisa sev organizāciju, dabū tajā dažus.

Viens saka: “Ziniet, es ticu, ka mums ir jābūt kristītiem, lūk, *šādi*.” Un viņš uztaisa sev organizāciju.

Vēl cits saka: “Es ticu, ka mums ir jātiek kristītiem virzienā uz priekšu.” Viņš uztaisa sev organizāciju, tādu pašu veco pasaulīgo sistēmu! Taču Dievs šajās pēdējās dienās sauc ārā no haosa, ārā no visa tā vidus! Cilvēks nevar to izdarīt un nekad to neizdarīs. Taču pats Kristus atnāks un izsauks. Tad mēs šķērsosim Jordānu. Mēs šķērsosim Jordānu.

³⁶ Un tā, paskatieties uz viņiem. Tur nu viņi bija, atradās tuksnesī. Lūk, bija atnests tas pierādījums. Kāpēc viņš ticēja, ka viņi var to izdarīt? Nu, Mozus pateica...es gribēju teikt, ka Dievs pateica Mozum tur no Uguns Staba, Viņš sacīja: “Tagad paklausies. Es dodu jums Palestīnu. Tā ir jūsu. Es iedevu to jūsu tēvam Ābrahāmam. Un Es pateicu viņam, ka jūs visi būsi tur piedzīvotāji...”

Un es gribu, lai jūs ievērojat vēl vienu lietu, cik daudzas paaudzes bija vajadzīgas, lai to sasniegtu. Saskaņā ar Bībeli paaudze ir piec...četrdesmit, piecdesmit gadi. Četrsimt gadi būs astoņas paaudzes.

Paskatieties, pēc tam viņi... Negaidot viņi... Parādījās Mozus, un viņi atkrita, un pagāja vēl četrdesmit gadi. Viņi atnāca uz Palestīnu, vēl četrdesmit gadi: desmit paaudzes, kas nozīmē desmit ciltis un pus ciltis, protams, lai sadalītu laiku, lai to ieņemtu. Nevainojami, cik ļoti visi vārdi ir iedvesmoti, visi vārdi kā viens Bībelē ir iedvesmoti, no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai.

³⁷ Tad viņi nonāca Kadešā, kur viņi tika tiesāti. Lūk, draudze nonāk Kadešā, kur viņi var tikt tiesāti. Toreiz, pirms dažiem gadiem visas draudzes šeit savācās un konsultējās: “Vai mēs varam ņemt vērā šo kristību ar Svēto Garu? Vai mēs varam ņemt vērā, ka Gara dāvanas atgriežas draudzē? Es jums pateikšu, ko mēs darīsim; tā kā mūsu dokumenti to apraksta šādi, mēs nevaram virzīties uz to.”

Nākošais sacīja: “Mēs nevaram to pieņemt.”

Citi sacīja: “Mēs nevaram to pieņemt.”

Taču bija daži cilvēki, kuri pateica...devās uz apsolīto zemi un atgriezās ar pierādījumiem par to, ka dziedināšana ir reāla, ka Svētais Gars ir reāls, ka Dieva spēki ir reāli. Un arī pati apsolītā zeme, kas mums ir apsolīta, ir reāla. Jā, ser!

³⁸ Un tā, kad Jozua staigāja tur apkārt, kad viņš bija šķērsojis Jordānu, viņi sāka ēst tās zemes labību... Es varu iztēloties Jozuu tajā rītā, kad viņš bija saņēmis to vareno vīziju, kurā Tas Kungs sacīja: “Es būšu ar tevi. Tieši tā, kā Es biju ar Mozu, tā Es būšu ar tevi.” Kādu nakti izsauca viņu ārā un pateica: “Un tā, skaties, Jozua,” iedeva viņam vīziju, sacīja: “Tagad Mans kalps Mozus ir miris. Celies un ej pāri šai Jordānai, tu un viss Israēls karaspēks. Un Tas Kungs tavš Dievs būs ar tevi. Neviena cilvēks nenostāvēs tavā priekšā visas tavas dzīves dienas. Kā Es biju ar Mozu, tā Es būšu ar tevi. Tikai esi ļoti drosmīgs un nezaudē drosmi; vienkārši turpini virzīties uz priekšu, Es būšu ar tevi. Ikvienu vieta, kur jūs uzliksiet savu kāju pēdas ir jūsu īpašums.” [[[5. mozus 11:24]]]

Pēdas nospiedums nozīmē valdījumu, brāli. Tieši tas šodien ir vajadzīgs Draudzei – atstāt vairāk pēdu nospiedumu šajā zemē. Neklaiņojiet pārāk ilgi apkārt Jordānai. Aiziet, tiksim ārā no šejienes un paskatīsimies, kas mums pieder. Labi.

Katru reizi, kad viņš atstāja pēdas nospiedumu, katru reizi, kad viņš kur uzmina, tas bija valdījums. Es redzu Jozuu, kad viņš bija saņēmis vīziju; viņš sacīja: “Un tā, sapulciniet visu Israēlu un nostājieties tur lejā pie Jordānas. Šķīstiet sevi, izmazgājiet savas drēbes un no rīta nāciet lejā pie tās krastiem, es jums parādīšu, kas ir Dieva godība.” Āmen. Viņš bija saņēmis vīziju. Dievs pateica viņam Savā Vārdā, Vārds pateica: “Es esmu devis jums to zemi. Tā ir jūsu. Tas ir jūsu īpašums.”

³⁹ Nu, kāpēc viņš... Kāpēc gan viņš nedevas turp un neizmēza visus...visus filistiešus un tā tālāk? Bet sacīšu: “Kā tad! Arī jums kaut kas ir jāizdara.” Nav tā, ka Dievs kaut ko vienkārši uzkar tev uz kakla. Jums tam ir jātic; jums ir jācīnās.

Kā Pīters Kārtraits todien sacīja tam dzērājam, daudzi no jums ir to lasījuši, sacīja viņam, pateica: “Ko tu taisies te darīt?”

Sacīja: “Es taisos novadīt sanāksmi.”

Sacīja: “Kurš tev to pateica?”

Sacīja: “Tas Kungs.”

Sacīja: “No sākuma tev vajadzēs sakaut mani.”

Sacīja: “Nu, ja tas ir mans nākamais darbiņš, lai notiek.” Atpogāja savu mēteli, notrieca viņu zemē, uzleca viņam virsū, belza viņam sejā, sacīja: “Ir jācīnās man, ja valdīšu es, vairo drosmi man, Kungs.” Sasita to puisi. Sacīja: “Vai tev pietiks?”

Sacīja: “Jā.” Paspieda viņam roku, tas atnāca atkal un tika glābts.

Tieši tas mums ir vajadzīgs. Tev ir jācīnās, nevis ar savām dūrēm, bet ar Dieva spēku, ar tavu liecību! Lūk, kā tu uzvari, ar Jēra Asinīm un savu liecību. Pasaki velnam, ka tev nav ar viņu nekādu saistību. “Tu esi uzlicis man slimību, taču Jēzus Kristus mani no tās atbrīvoja. Viņš man to apsolīja.”

⁴⁰ Un tā, skatieties. Viņš pateica: “Es sūtīšu jums zīmi. Tur būs Uguns Stabs, kas vedīs jūs visu ceļu. Vienkārši sekojiet tam; tas jūs aizvedīs.” Tā tas ir. Un viņi nonāca līdz turieni, un Uguns

Stabs pārveidojās, kļūdams par Cilvēku. Viņš sacīja: “Es esmu Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks.” Sacīja: “Mēs esam aizgājuši līdz šejieni. Tagad turpināsim iet.”

Lūk, visa tā varenā zeme bija viņu priekšā, visi karavīri. Un, lūk, Tā Kunga armijas Virspavēlnieks, arī Viņš bija karavīrs. Tāpēc Viņš sacīja: “Nu, Jozua, tagad nebaidies. Es būšu ar tevi, un neviens cilvēks nevarēs nostāvēt tavā priekšā visas tavas dzīves dienas.”

Ak, vai! Jozua sacīja: “Un tā, mēs paskatīsimies, kāda izskatās tā zeme.” Tāpēc viņš izsūtīja dažus izlūkus. Tie aizgāja, un netikle Rahāba tonakt viņus noslēpa. Es gribu, lai jūs ievērojat vēl vienu lietu. Pavērojiet, kas notika, kad viņi tur atradās, netikles Rahābas namā.

Netikle Rahāba noslēpa viņus zem tiem līniju uz sava jumta, aizsūtīja tos vīrus aiz vārtiem un atgriezās, un sacīja: “Klau.” Sacīja... (Lūk, paskatieties, kā darbojas Dievs, lai šis iedrošinājums nonāktu līdz Jozuam.) Sacīja: “Visa šī zeme ir izbijusies jūsu dēļ.” Sacīja: “Mēs esam dzirdējuši, ko Tas Kungs jums ir darījis.” Āmen. Man tas vienkārši patīk! Neraizējieties! Dievam ir labs laiks, kas pamazām tuvojas.

“Visa zeme ir no jums nobijusies. Kad mēs izdzirdējām, ka Tas Kungs izžāvēja Sarkano jūru un ļāva jums pāriet, noslīcināja faraona armiju, baroja jūs ar mannu tur tuksnesī un pacēla vara čūsku kā izpirkumu. Viņš visu to izdarīja jūsu dēļ. Un es zināju, ka jūs iznīcinājāt Ogu un...un citus ķēniņus. Es redzēju, ko jūs izdarījāt, pilnībā iznīcinājāt. Un, kad mēs to izdzirdējām un jūs nācāt mūsu virzienā, mēs vienkārši izbijāmies. Vairs nevienam nav nekādas drosmes.”

⁴¹ Kad viņi atgriezās un pastāstīja to Jozuam, es varu iztēloties, kā vicinādams gaisā to zobenu, viņš saka: “Slava Dievam, Viņš ir mums priekšā!” Āmen. Kas lika viņiem nobīties? Kas padarīja viņus tik nobijušos, kad viņi bija daudz lielāki? “Nu,” viņi sacīja, “viņiem līdzās mēs izskatāmies kā sienāži.” Kā viņi varēja izbīties? Viņi taču atradās aiz lieliem mūriem ar lielām lingām un akmeņiem un viskautko, un ar šķēpiem un viskautko, pārspējot viņus skaita ziņā tūkstoš reiz tūkstoš un tūkstoš reizes, viņu bija vairāk. Protams, viņi varētu. Viņi visi bija apvienojušies. “Kāpēc mēs nevaram patriekt to baru, to mazo saujiņu sīkaļu, tos necila izskata cilvēkus, kuriem ir veci sirpji un vis kas tāds, ar ko viņi cīnās? Viņi vispār nav nekādi karavīri, vienīgais, kas viņi ir, staigādami te tajās vecajās sandalēs, nekādi kareivji, viņi ir telšu iedzīvotāji, iemītnieki un fanātiķi, un sektanti. Nu, kāpēc gan mēs nevaram... Stāv tur pie krastiem un kliec un bļauj, viens negods... Nu, kāpēc mēs nevaram apbruņoties un iziet cīņā pret viņiem?”

Taču viņu sirdīs nekā nebija. Kāpēc? Dievs pateica: “Es sūtīšu jums pa priekšu Manas bailes.” Āmen. Te nu tas ir. Es sūtīšu pa priekšu Manas bailes, jo jūs esat Mana tauta, Manas derības tauta. Es esmu aicinājis jūs caur izvēli. Es jūs izvēlējos. Es esmu ielicis jūs tajā ķermenī, un jūs esat apgraižīti. Tagad jūs esat ticīgi. Un ejiet uz priekšu; Es esmu ar jums. Tas viss ir jūsu.”

⁴² Un tā, attiecināsim to uz šodienu; tā Palestīna piederēja Israēlam. Tā bija viņu mājvieta. Vai jūs to saprotat? Tā bija viņu mājvieta, jo Israēls tajā dzīvoja. Šis ķermenis ir jūsu! Dievs jums to iedeva. Tā ir jūsu dzīvesvieta! Dievs gribēja, lai jums tas būtu! Taču tur ienāca velns: vēzis, tuberkuloze, slimības. Jūs sakāt: “Es izdarīšu tā, lai viņš iziet. Es izdarīšu to. Es izdarīšu šito.” Bet vai zināt ko? Kaut kas ir noticis. Tas Uguns Stabs ir mūsu vidū, Tā Kunga armijas Virspavēlnieks. Un katrs ļaunais gars, kurš šodien ir sasējis cilvēkus, ir nobijies līdz nāvei! Protams, viņi ir nobijušies! Viņi ir izbijušies! Kāpēc? Viņi dzird... Kāpēc...kāpēc tie filistieši un tamlīdzīgie izbijās? Kāpēc Jērika izbijās? Tāpēc ka tauta, kurai bija apsolījums, bija ceļā, lai tur ienāktu. Āmen!

Tie, kuriem ir apsolījums, tie ļaudis, derības ļaudis, apsolītie ļaudis, kuriem Jēzū Kristū ir apsolījums pat pēdējās dienās, ka Dievs augšāmcels šo ķermeni un padarīs to pilnīgu! Un šobrīd mums ir tā atribūti! Tāpēc viņi ir nobijušies! Viņu tēvs velns ir uzvarēts Golgātā! Un Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks ir ienācis Svētā Gara formā!

Ticība Tēvam, ticība Dēlam,

Ticība Svētajam Garam, trīs tajā Vienā;

Dēmoni trīcēs, grēcnieki modīsies;

Ticība Jehovam satricināts visu.

⁴³ Aleluja! Ļaunie gari dodas prom, jo Jēzus Kristus, Galvenais Virspavēlnieks, pateica: “Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus.” Viņiem neizdevās to dabūt pirms četrdesmit gadiem, taču tagad mēs ieejam, sagrābdami to Zemi! Tas pats Uguns Stabs, tas pats Galvenais Virspavēlnieks iet Tā Kunga karaspēka priekšgalā. Tā ir jūsu Zeme! Dievs ir apsoliņis jums labu veselību! Viņš tev iedeva šo ķermeni! Tas ir tavs īpašums! Velns mēģina to pārņemt! Viņam nav pilnvaras to darīt! Šovakar viņš dreb. Aleluja! Varens Dieva spēka virpulis virzās šajā ēkā. Sātans dreb. Ak, ja vien viņiem būtu ticība! Viņam teju vai sirds stājas; tā ir izkususi. Kāpēc? “Ak,” jūs teiksiet, “Nu, ārsts sacīja, ka es...” Jā, bet viņi saprot, ka šobrīd iesaistās Tā Kunga karaspēks. Tā tas ir. Nav nozīmes, cik augsti ir viņa mūri. Varbūt viņš ir uzcēlis tādu mūri, lai apslēptu to no ārsta acīm, bet viņš nespēs to noslēpt aiz mūra no Dieva acīm. Varbūt medicīnas zinātnei viņš būs liels un draudīgs, taču Dievam nekāds lielais un draudīgais viņš nav. Aleluja!

⁴⁴ Jozua, glābējs. “Jozua” nozīmē “glābējs”. Viņš darbojas. Neuztraucieties. Ticiet! Šovakar *Viņš* ir šeit, lai pārņemtu kontroli. Āmen. Kā es to mīlu! Es ticu, ka šovakar ar mums ir tas Uguns Stabs. Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks šovakar ir šeit. Zobens ir izvilks. Varbūt velns baidās no tās medicīnas zīmes...gribēju teikt, varbūt viņš no tās nebaidās. Tāpēc ka viņi nekad nav varējuši... Viņi ļoti cenšas, un es ceru, ka viņi to sasniegs, kaut ko, lai izārstētu vēzi, kaut ko, ar ko to visu varēs izdarīt. Taču šobrīd velns domā, ka viņš tos ir iebiedējis. Taču, kad nonāk Kristus Zobens, viņš nenostāvēs pret to. Tas atcirtīs jebkuru vēzi, Tas pacels aklo un nomocīto. Viņš dara to it visur.

Un šovakar šeit ir Viņš, tas varenais, pārdabiskais Kungs Jēzus Kristus, varenais ES ESMU, varenais Alfa, Omega, Sākums un Gals. Kāpēc? Tā Zeme pieder mums! “Ikvienam, kas atnāks pie Manis, Es došu viņam Mūžīgo Dzīvību un augšāmcelšu viņu pēdējā dienā.” Āmen. Mums šeit ir pierādījums par to. Cilvēki, kuri pagājušajā nedēļā gulēja šeit mirdami, kad Maijo ārsti un pārējie bija no viņiem atteikušies, vairs nevarēja būt veseli, nezināja, ko lai dara, bet šodien ir pilnīgi normāli un veseli: pierādījums! Tā Zeme ir mūsu! Aleluja! Aiziet, ņemsim to! Āmen! Pārņemsim to! Dievs mums to apsoliņja! Tā pieder tev, tā pieder man! Tas ir tavs īpašums, ja vien tu izvilksi to Zobenu! Tieši tā. Ejiet un sagraujiet tos mūrus! Aleluja!

Cīņa ir sākusies, ak, Kristus kareivi,

Seju pret seju ciešā ierindā,

Ar mirdzošām bruņām un plīvojot krāsām,

Labais un ļaunais šodien ir cīņā ir metušies!

Cīņa ir sākusies, bet nenolaid rokas;

Esi stiprs un Viņa varenībā turies cieši;

Ja Dievs ir par mums, Viņa godība pār mums,

Visbeidzot mēs uzvaras dziesmu dziedāsim!

Mums tas ir jādara. Mēs dodamies uz apsolīto zemi. Augšāmceltais Kungs Jēzus šobrīd ir šeit. Vai jūs tam ticat?

⁴⁵ Ak, Kungs Jēzu, Dieva Dēls, varenais Jozua pagānu draudzei, lai izvestu mūs no šī tuksneša haosa, jo nabaga klejojošie piligrimi ceļo caur tuksnesi, Kungs, augšup un lejup, turp un atpakaļ, to līderu dēļ, kuri ir nozaguši viņiem bērnu maizi. Ak, Jozua, Jozua, Kungs Jēzus, šis ES ESMU, ienāc šovakar ar dominējošu ticību! Pārņem šovakar katru slimo cilvēku. Ja tur ir kāds grēcinieks, pārņem viņu, sakrati viņu, lai viņš saprot, ka mēs esam šeit pie Jordānas.

Ak, Dievs, vienā no šīm dienām Tu savāksi visus Savus bērnus, šķīstīsi tos ar Savām Asinīm! Tu izvedīsi viņus krastā, lai paskatītos uz to zemi otrā krastā, lai pārvērstu piepeši, acumirkļi, un pārietur pāri Jordānai! Mēs gaidām to stundu.

Tēvs, šodien mēs lūdzam, lai Tu sūti Jēzu un lai Viņš tagad atnāk uz šo auditoriju, un izdara to, ko Viņš pateica, ka darīs, un dziedina slimos un nomocītos. Jo mēs lūdzam to Viņa Vārdā. Āmen.

⁴⁶ Ticiet Dievam. Es saku jums, mans dārgais brāli, mana māsa, ka Kungs Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēls, nekad necieš neveiksmi. Viņš nevar ciest neveiksmi. Uz ko mums šovakar ir jāskatās? Mums šovakar ir tas Līderis. Tas ir otrais Jozua, neviens cits kā pats Kungs Jēzus, Tā Kunga karaspēka Virspavēlnieks. Viņš ir ar Saviem ļaudīm. Viņš šeit ir spēkā. Viņš dod draudzei pierādījumus un pierāda, ka Viņš ir Dziedinātājs. Viņš demonstrē šo pierādījumu caur Saviem cilvēkiem. Viņš dod viņiem kristību ar Svēto Garu. Viņš nonāk un ļauj, lai mūsu vidū tiek uztaisīta Viņa fotogrāfija.

Viņš dara visu, ko var izdarīt, lai parādītu mums pievienoties nevis metodistiem, baptistiem vai vasarsvētku draudzēm, vai Branhama baznīcai, bet pievienoties Jēzum Kristum, ticiet Viņam. Visi, vienalga, kādai draudzei jūs grasāties pievienoties, tam ar to nav nekāda sakara. Vai tava sirds ir ar Dievu, lūk, uz ko skatās Dievs. Tā tas ir. Ticiet Viņam kā pārdabiski augšāmceltajam Kungam Jēzum.

⁴⁷ Vai šeit ir kāds grēcinieks, kas piecelsies un pateiks: "Labi, nu, arī es gribu pievienoties tai ierindai caur ticību Kungam Jēzum Kristum." Piecelies kājās, ja šeit ir kāds grēcinieks, kas gribētu pievienoties Kungam Jēzum Kristum un būt ticīgs, piecelies kājās. Jūs dzirdat aicinājumu. Lai Kungs Jēzus... Varbūt šajā auditorijā nav grēcinieku, cik nu es zinu. Es to nezinu. Taču Jēzus Kristus zina.

⁴⁸ Kundze, kura sēž, lūk tur, ar balto šalli, sēž tieši šeit, Dievs tieši šobrīd dziedināja tevi no tava artrīta. Piecelies kājās. Tas ir prom, vai ne? Ja tā ir, pamāj ar savu roku. Tās artrīta sāpes ir prom. Vai tā ir? Kungs Jēzus Kristus tevi dziedināja. Tu esi vesela.

⁴⁹ Tā kundze, kas sēž tur aizmugurē ar sieviešu slimību, skatās pāri tā vīrieša plecam, sēž tur aizmugurē, tieši blakus kundzei ar sarkanu mēteli, ar... viņai ir sieviešu slimība, tu, kundze, jā, piecelies kājās. Tā kundze, tieši tur, šķiet brūnā cepurītē, tev ir sieviešu slimība, vai pareizi, kundze? Tu nedabūji lūgšanu kartiņu, vai pareizi? Tev nav lūgšanu kartiņas? Tev ir. Labi, tev tā nav vajadzīga; tu dosies mājās vesela. Tā tas ir. Lai Dievs tevi svētī. Tev ir ielikta drenāža sieviešu slimības dēļ, vai pareizi? Tas bija...tas ir abscess, lūk tas tas bija. Tev bija sāpes sānos un drenāža no turienes. Vai tā ir taisnība? Pamāj ar roku, ja tā ir taisnība. Redzat? Tev tā vairs nav, Jēzus Kristus ir tevi dziedinājis.

⁵⁰ Tā kundze, es redzu, ka Dieva Engēlis stāv virs tās vietas, kur viņa atrodas. Tā ir liela sieviete. Viņai mugurā ir tāds kā sarkans džemperis. Viņa cieš no nervu slimības. Viņa tur sēž, lūgdamās par atbrīvošanu. Vai tā ir taisnība, kundze? Ja tā ir, pakrati savu roku. Tagad tu esi

atbrīvota, vari doties mājās. Jēzus Kristus ir tevi dziedinājis. Vakardienas Jēzus Kristus ir šodien.

⁵¹ Jaunais cilvēks, kas sēdi, lūk, tur, uzliec savu roku tā puikas plecam, kurš sēž tev blakus. Pasaki viņam, lai tas iet ēst savas vakariņas. Viņam bija vēdera slimība. Viņš tagad ir dziedināts. Lai Dievs tevi svētī, jaunais cilvēks. Tagad ej mājās, un tu izveselosies. Tu mīli Kungu Jēzu, vai ne? Vai tu tici, ka esi dziedināts? Tu esi. Tikai uz brītiņu piecelies kājās liecībai. Tagad ej mājās. Tu biji ļoti nervozs un satraucies, un viss kas tāds; tu dodies mājās, lai būtu vesels. Lai Dievs tevi svētī.

⁵² Kundze, kas sēž... tas puisis, tieši tur aizmugurē, viņam ir sinusa slimība, tieši tur tev aiz muguras. Vai tici, ka Kungs Jēzus dara tevi veselu? Vai tici, ser? Vai tici, ka Viņš dara tevi veselu? Lai Dievs tevi svētī. Tava ticība ir tevi dziedinājusi.

Uzliec savu roku un tās sievietes, kas ir tev blakus, jo viņa cieš no trūces. Arī viņa grib būt dziedināta. Lai Dievs tevi svētī, kundze. Vai tu tici, ka arī tu tiks dziedināta? Lai Dievs tevi svētī. Lai tev ir tas, ko...

Tam mazajam, kas ir tev blakus, arī viņam ir nieru slimība. Vai tu gribi tikt dziedināts, dēls? Piecelies kājās un pieņem Kungu Jēzu Kristu. Vai tu tici, ka tu esi dziedināts? Tu esi. Lai Dievs tevi svētī. Tas no tevis ir aizgājis.

⁵³ Tas Jozua, Tā Kunga Eņģelis, kas veda Israēlu, ir Kungs Jēzus Kristus! Viņš ir šeit Savā spēkā un augšāmcelšanā! Jums nav vajadzīga lūgšanu rinda. Lūk, kas jums ir vajadzīgs, ticība! Vai jūs tam ticat? Ja jūs tam ticat, piecelieties tagad kājās un pieņemiet savu dziedināšanu, un ejiet mājās veseli, ikviens no jums, Kunga Jēzus Kristus Vārdā! Pricājieties, slavējiet un godiniet Viņu! Pateicieties Viņam par jūsu dziedināšanu! Ja jūs tam ticat, paviciniet ar savām rokām.

Celies augšā, ser, tur sēžot tev labāk nepaliks. Ikviens, piecelieties un slavējiet Dievu! Tēvs, Jēzus Kristus Vārdā, dziedini katru slimo cilvēku!

Šis varenais kareivis, Jozua

(This Great Warrior, Joshua)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1955. gada 19. janvārī Čikāgā, Ilinoisas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 55-0119 ilgst 1 stundu un 4 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2020. gadā.